

C-412/24. sz. ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2024. június 10.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Cour de cassation (Franciaország)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. június 5.

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felek:

Fauré Le Page Maroquinier SAS

Fauré Le Page Paris SAS

Ellenérdekű fél a felülvizsgálati eljárásban:

Goyard ST-Honoré SAS

[omissis]

322 FS-D. sz. ítélet

D 22–11.499. sz. felülvizsgálati kérelem

[omissis]

A COUR DE CASSATION, CHAMBRE COMMERCIALE, FINANCIÈRE ET ÉCONOMIQUE (semmitőszék, kereskedelmi, pénzügyi és gazdasági kollégium, Franciaország) 2024. JÚNIUS 5-I ÍTÉLETE

1°/ A Fauré Le Page Maroquinier társaság, [omissis]

2°/ a Fauré Le Page Paris társaság, [omissis]

[omissis]

benyújtotta a [jelen] [omissis] felülvizsgálati kérelmet a cour d'appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság, Franciaország) [omissis] által a köztük és a Goyard

ST-Honoré társaság [omissis], a felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél között folyamatban lévő jogvitában 2021. november 23-án hozott ítélet ellen.

A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felek kérelmük alátámasztására két jogalapra hivatkoznak.

[omissis]

[omissis] [a kérdést előterjesztő bíróság előtti eljárás]

a chambre commerciale, financière et économique de la Cour de cassation (a semmítőszék kereskedelmi, pénzügyi és gazdasági kollégiuma) [omissis] meghozta a jelen ítéletet.

A tényállás és az eljárás

- 1 A felülvizsgálatot [omissis] (16–27.856. sz. felülvizsgálati kérelem) követő visszautalást követően hozott megtámadott ítélet ([omissis] 2018. június 27., kijavította a 2018. október 10-i ítélet) [omissis] szerint a Maison Fauré Le Page társaságot, amely fegyverek, lőszeres és bőrből készült kiegészítők vásárlására és értékesítésére irányuló tevékenységet folytatott, és amely 1716 óta működött Párizsban, megszüntették, és ennek során vagyonának egésze 1992. november 27-én átszállt egyetlen részvényesére, a Saillard társaságra.
- 2 1989. június 5-én a Saillard társaság bejelentette a 134782. sz. „Fauré Le Page” francia védjegyet többek között a következő áruk tekintetében: „vágó- és szűrőfegyverek; lőfegyverek és azok részei; lőszeres és lövedékek; robbanóanyagok; lőállványok; tölténytartók; bőr és bőrutánzatok; utazótáskák és bőröndök”. 2009. október 29-én a Saillard társaság e védjegyet átruházta a cégjegyzékbe október 14-én újonnan bejegyzett Fauré Le Page Paris társaságra.
- 3 2011. június 17-én a Fauré Le Page Paris társaság bejelentette a 3839809. és a 3839811. sz. „Fauré Le Page Paris 1717” francia védjegyeket többek között a 18. osztályba tartozó „bőr és bőrutánzatok; utazótáskák és bőröndök; utazótáskák; kiegészítők” áruk vonatkozásában.
- 4 2012. október 26-án a Goyard ST-Honoré társaság, amely utazási cikkeket és bőrárakat gyárt és forgalmaz, keresetet indított a Fauré Le Page Paris társaság, valamint a Fauré Le Page Maroquinier társaság (a Fauré Le Page társaságok) – utóbbi mint a „Fauré Le Page Paris 1717” védjegyek használatára jogosult társaság – ellen e védjegyek megtévesztő jellege miatt történő törlése iránt.
- 5 2016. október 4-i ítéletével a cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) elutasította ezt a kérelmet. Ezt a határozatot a Cour de cassation (semmítőszék) kereskedelmi kollégiumának 2018. június 27-i ítélete hatályon kívül helyezte. A felülvizsgálati kérelmet követő visszautalás alapján eljáró cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) 2021. november 23-i, megtámadott ítéletével

meztévesztő jellegük miatt törölte a 3839809. és a 3839811. sz. „Fauré Le Page Paris 1717” védjegyeket.

- 6 Ez az ítélet megállapítja, hogy a két „Fauré Le Page Paris 1717” védjegyben szereplő „Paris 1717” kifejezés a vállalkozás létrehozásának helyére és évére utal, és annak alapján a vásárlóközönség különösen azt hiheti, hogy a [társaság] 1717 óta folyamatosan működik, valamint, hogy a korábbi Maison Fauré Le Page *know-how-ja* átadásra került a Fauré Le Page társaságnak, ami az érintett vásárlóközönség képzetében az e védjegyekkel ellátott áruk minőségének biztosítékát jelenti. Az ítélet hozzáteszi, hogy az 1716-ban alapított korábbi Maison Fauré Le Page 1992-ben beszüntette fegyverek, lőszeres és kiegészítők vásárlására és értékesítésére irányuló tevékenységét, így a 2009-ben alapított Fauré Le Page társaság nem a korábbi Maison Fauré Le Page tevékenységét folytatta. Az ítéletből végül kitűnik, hogy a Fauré Le Page társaságok által forgalmazottakhoz hasonló luxus bőrárak átlagos fogyasztója számára az igen nagy múltra visszatekintő *know-how* alkalmazása a vásárlási döntésének meghatározó elemét jelenti. Az ítélet ebből azt a következtetést vonja le, hogy a védjegyek alkalmasak arra, hogy a fogyasztó meztévesztésének súlyos veszélyét vonják maguk után, és azokat törölni kell.
- 7 A Fauré Le Page társaságok felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be ezen ítélettel szemben.

A jogalapok vizsgálata

Az első jogalap első részéről

A jogalap kifejtése

- 8 A Fauré Le Page társaságok azt kifogásolják, hogy az ítélet a 3839809. és a 3839811. sz. „Fauré Le Page Paris 1717” védjegyeket meztévesztő jellegük miatt törölte, noha „azt a védjegyet kell törölni, amely nem a jogosultjának tulajdonságait, hanem a jelölt áruk vagy szolgáltatások jellemzőit illetően alkalmas a fogyasztók meztévesztésére; hogy a cour d’appel (fellebbviteli bíróság) azzal, hogy a »Fauré Le Page 1717« védjegyek meztévesztő jellegének megállapítása érdekében azt mondta ki, hogy a Fauré Le Page Paris társaság, amely nem vette át az 1717-ben alapított Maison Fauré Le Page tevékenységét, nem tüntetheti fel magát annak utódaként, anélkül, hogy [e bíróság] nem a vitatott védjegyek jogosultjának minősülő vállalkozás tulajdonságait, hanem az e védjegyekkel jelölt árukat illetően a fogyasztó tényleges meztévesztésének vagy e meztévesztés kellően súlyos veszélyének fennállását igazolta volna, megsértette a code de la propriété intellectuelle (a szellemi tulajdonról szóló törvénykönyv) – a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontjára tekintettel értelmezett – L. 711-3. cikkének c) pontját”.

A Cour [de Cassation] (semmitőszék) válasza

- 9 Ez a jogalap azt a kérdést veti fel, hogy a cour d’appel (fellebbviteli bíróság) ítélete összeegyeztethető-e [omissis] a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontjával, amelynek rendelkezéseit jelenleg a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 irányelv 20. cikkének b) pontja tartalmazza.
- 10 [omissis] [eljárás]

Az alkalmazandó jogszabályok ismertetése

- 11 A szellemi tulajdonról szóló törvénykönyv L. 711-3. cikke c) pontjának a jogvitára alkalmazandó szövege szerint nem lajstromozható védjegyként vagy védjegy részeként az a megjelölés, amely az áru, illetve a szolgáltatás fajtája, minősége vagy földrajzi származása tekintetében alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.
- 12 Ez a jogszabály – egymást követően – a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 89/104/EGK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontja, a 2008. október 22-i 2008/95/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontja, majd az (EU) 2015/2436 irányelv 20. cikkének b) pontja lényegében azonos rendelkezéseinek átültetését biztosította.
- 13 Az Európai Unió Bírósága 2006. március 30-i Emanuel ítéletében (C-259/04) – a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK irányelvet értelmezve – miután emlékeztetett arra, hogy a lajstromozás megtagadásának a 89/104 irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontjában foglalt esete feltételezi a fogyasztó tényleges megtévesztésének vagy e megtévesztés kellően súlyos veszélyének fennállását, megállapította, hogy még ha vásárlásában az átlagfogyasztót befolyásolhatja is, hogy azt hiszi, hogy az a természetes személy, akinek nevét védjegyként lajstromozták, részt vett a védjeggyel ellátott áru előállításában, ez a körülmény önmagában nem alkalmas az említett áru fajtája, minősége vagy földrajzi származása tekintetében a fogyasztók megtévesztésére (47–49. pont).

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésének indokai

- 14 A cour d’appel de Paris (párizsi fellebbviteli bíróság) megtévesztőnek ítélte a „Fauré Le Page Paris 1717” védjegyeket.
- 15 E határozat megállapítja, hogy megtévesztő, ha a védjegyként bejelentett megjelöléssel hamis információkat közölnek a vállalkozásról, amely információkból azon áruk vagy szolgáltatások átlagos fogyasztója, amelyek

tekintetében a védjegyet lajstromozták, azt a következtetést vonja le, hogy azok különleges minőséggel vagy presztízzsel rendelkeznek.

- 16 Ez az értelmezés összeegyeztethetőnek tűnik a 2008. október 22-i 2008/95/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontjában szereplő felsorolás példálózó jellegével.
- 17 Egy, a Goyard ST-Honoré társaság által a cour d'appel (fellebbviteli bíróság) előtti tárgyalás során benyújtott felmérés is azt mutatja, hogy a vállalkozás – védjegy révén hivatkozott – régóta való fennállása befolyásolja az említett áruk fogyasztójának vásárlási döntését, különösen a luxus bőrárak gazdasági ágazatában, így a vállalkozás régóta való fennállása fontos adat a fogyasztó számára, akinek vásárlási döntését ily módon befolyásolja ez az információ. A vállalkozás régóta való fennállásának említése következőképpen az ügyfeleket vonzó tényezőnek minősül, és ennél fogva versenyelőnyt biztosít.
- 18 Márpedig az ítélet [felülvizsgálat szakaszában nem vitatható] megállapításaiból következik, hogy az 1717 évszámot tartalmazó „Fauré Le Page” védjegyek bejelentésével a Fauré Le Page társaságok valótlán módon a korábbi Maison Fauré Le Page „utódaiként” tüntetik fel magukat.
- 19 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Cour de cassation (semmitőszék) ezen ügyben hozott korábbi ítélete pontosan azt mondta fel a cour d'appel de Paris-nak (párizsi fellebbviteli bíróság), hogy ezen „utódi” minőséget annak megállapítása nélkül fogadta el, hogy a Fauré Le Page Paris társaság folytatta vagy átvette volna a Saillard társaság tevékenységeit vagy ez utóbbi jogutóda lett volna, továbbá annak kifejtése nélkül, hogy önmagában az 1989-ben bejelentett „Fauré Le Page” védjegy átruházása mennyiben jogosítja fel ezt a társaságot arra, hogy a vásárlóközönség előtt a Maison Fauré Le Page régóta való fennállására hivatkozzon.
- 20 A Cour de cassation (semmitőszék) ugyanis úgy ítéli meg, hogy valamely védjegy megtévesztő jellege nem korlátozódik pusztán az áru vagy szolgáltatás tulajdonságaival vagy azok egy részével kapcsolatos megtévesztő üzenetre, hanem magának a védjegyjogosult vállalkozásnak a jellemzőire is vonatkozhat, különösen annak régóta való fennállására, mivel a fogyasztó a védjegy révén így közölt hamis információból arra következtethet, hogy az e védjeggyel ellátott áru bizonyos tulajdonságokkal vagy bizonyos presztízzsel rendelkezik, amelyek befolyásolhatják az áru megvásárlására vonatkozó döntését.
- 21 Arra is emlékeztetni kell, hogy 2009. április 23-i Copad ítéletében (C-59/08) az Európai Unió Bírósága az áruk minőségét érő olyan sérelmet illetően, amelyre a védjegyjogosult az engedéllyessel szemben hivatkozhat, megállapította, hogy a magas presztízssű áruk minősége nem csupán anyagi jellemzőikből fakad, hanem azon tekintélyből, presztízst sugalló imázból is, amely luxusérzettel ruházza fel őket (24–26. pont). Felmerülhet tehát a kérdés, hogy – legalábbis a luxusárak területén – amennyiben a védjegy vagy annak valamely eleme az általa jelölt áruk

számára presztízst sugalló imázst kölcsönöz, amely befolyásolja ezen áruk fogyasztóinak vásárlási döntését, nem kell-e törölni a védjegyet, ha ez az elem hamis.

- 22 A Fauré Le Page társaságok azt állítják, hogy ahhoz, hogy a védjegyet megtévesztőnek lehessen tekinteni, annak nem a vállalkozás, hanem a védjegy árujegyzékében szereplő áruk vagy szolgáltatások jellege és jellemzői tekintetében kell alkalmasnak lennie a fogyasztó megtévesztésére.
- 23 Azt állítják, hogy az Emanuel ítéletet így kell értelmezni.
- 24 Hozzáteszik, hogy az Európai Unió Törvényszéke az európai uniós védjegyéről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK rendelet 7. cikke (1) bekezdése g) pontjának – a 2008. október 22-i 2008/95/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdése g) pontjának rendelkezéseivel lényegében azonos – rendelkezéseit alkalmazva [omissis] megállapítja, hogy a védjegy megtévesztő jellegére alapított feltétlen kizáró ok értékelését csak az érintett árukra vagy szolgáltatásokra tekintettel lehet elvégezni, hogy ezen ok alkalmazása a védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások lehetséges jellemzőinek kellően konkrét megjelölését feltételezi, és hogy a védjegy csak akkor megtévesztő, ha az érintett fogyasztó azt hiheti, hogy az áruk vagy szolgáltatások bizonyos olyan tulajdonságokkal bírnak, amelyekkel valójában nem rendelkeznek ([omissis] 2018. november 29-i Khadi and Village Industries Commission kontra EUIPO – BNP Best Natural Products [Khadi Ayurveda] ítélet, T-683/17, 53. pont; 2022. június 29-i Hijos de Moisés Rodríguez González kontra EUIPO – Írország és Ornuia [La Irlandesa 1943] ítélet, T-306/20, 56. és 57. pont; 2023. november 29-i Myforest Foods kontra EUIPO [MYBACON] ítélet, T-107/23, 29. és 30. pont).
- 25 Megjegyzendő továbbá, hogy az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalának egy megsemmisítési osztálya egy, 2000-ben alapított társaság által „ékszerek, drágakövek; féldrágakövből készült ékszerek; díszítőkövekkel ellátott ékszerek; nemesfém-ötvényből készült ékszerek” vonatkozásában bejelentett „Longwy Paris Maîtres artisans depuis 1798” védjegy kapcsán ezekből az elvekből a következtetéseket levonva (2019. november 27-i 19646 C sz. határozat) elutasította az ezen védjegy törlése iránti kérelmet, megállapítva, hogy az a tény, hogy a jogosult 1798 óta rendelkezik kézműves mesteri címmel, illetve, hogy vállalkozását 1798-ban alapították, semmilyen különleges tulajdonsággal nem ruházta fel az árukat és szolgáltatásokat, és következésképpen nem kelt valamely meghatározott várakozást a fogyasztóban, amely tényleges megtévesztés fennállását vonná maga után. E határozat hozzáteszi, hogy a védjegy legfeljebb dicsérő jellegüként fogható fel, és mivel az ezen évre való hivatkozás nem áll ellentmondásban a vitatott árujegyzék megfogalmazásának módjával, az elfogadható.
- 26 A Fauré Le Page társaságok ebből azt a következtetést vonják le, hogy a „Fauré Le Page Paris 1717” védjegyek, mivel nem az árujegyzékben szereplő bőrárak valamely meghatározott jellemzőjét nem írják le, legfeljebb a minőség általános

gondolatát közvetítik, nem tekinthetők megtévesztőnek a 2008/95/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében.

- 27 Az avocat générale (semmitőszéki főtanácsnok, Franciaország) álláspontja szerint előzetes döntéshozatal céljából kérdést kell az Európai Unió Bírósága elé terjeszteni. A semmitőszéki főtanácsnok kifejti, hogy a [Törvényszék] által elfogadott megoldás kérdéseket vet fel azzal kapcsolatban, hogy milyen következményekkel járhat a védjegy által a vállalkozás régi voltára tett utalás. Ily módon egy, a vállalkozás régóta való fennállásának a védjegy által közvetített észlelésére vonatkozó tanulmányra hivatkozik, amelyből az következik, hogy bizonyos ágazatokban a régóta való fennállás versenyelőnyt biztosít az áruk vagy szolgáltatások nyújtója számára, valamint többlettértékkel ruházza fel az ilyen régi múltra hivatkozó védjegyet, az érintett áruk vagy szolgáltatások fogyasztója által a vállalkozás folytonossága alapján elvárt *know-how* és minőség miatt.
- 28 Úgy tűnik, hogy a Bíróságnak még nem volt alkalma jóváhagyni az Unió Törvényszékének azon ítélkezési gyakorlatát, amely szerint a védjegy megtévesztő jellegére alapított törlési ok a védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások lehetséges jellemzőinek kellően konkrét megjelölését feltételezi, és hogy a védjegy csak akkor megtévesztő, ha az érintett fogyasztó azt hiheti, hogy az áruk és szolgáltatások bizonyos olyan tulajdonságokkal bírnak, amelyekkel valójában nem rendelkeznek.
- 29 Bár a Bíróság fent hivatkozott Emanuel ítélete értelmezhető úgy – ahogyan azt a felperesek teszik –, hogy nem megtévesztő az a védjegy, amely a fogyasztót a védjeggyel ellátott árukat gyártó vállalkozás tulajdonságait illetően tévesíti meg, ezt az ítéletet mindazonáltal egy tervező nevéből álló védjegy sajátos esetében hozták, így az ezen összefüggéshez kapcsolódó megfontolások magyarázhatják az elfogadott megoldást.
- 30 A jelen ügyben az ügy érdemében eljáró bíróságok [felülvizsgálat szakaszában nem vitatható] értékeléséből az következik, hogy a „Fauré Le Page Paris 1717” védjegyeket úgy tekintik, mint amelyek a védjegyek jogosultja számára – valószínűleg – a bőrdíszművesi tevékenységgel kapcsolatos több évszázados múltat igényelnek, és hogy az ily módon közvetített téves információ befolyásolhatja az e védjegyek valamelyikével ellátott áruk fogyasztóinak vásárlási döntését, mivel a luxus bőrárak fogyasztói jelentőséget tulajdonítanak az ezen árukat forgalmazó vállalkozás történetének és múltjának.
- 31 A jogvita megoldása tehát attól függ, hogy e megállapítás elegendő-e az említett védjegyek 2008. október 22-i 2008/95/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontja értelmében vett megtévesztő jellegének megállapításához.
- 32 E tekintetben először is meg kell határozni, hogy az a tény, hogy valamely védjegy a jogosultjára vonatkozó olyan téves információt közöl, amely befolyásolhatja az e védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások átlagos fogyasztóját, elegendő-e a védjegy megtévesztő jellegének megállapításához, vagy az

megettévesztésnek az említett áruk vagy szolgáltatások jellemzőire kell vonatkoznia.

- 33 Ezt követően, feltételezve, hogy a védjegy csak akkor megettévesztő, ha a védjeggyel jelölt áruk vagy szolgáltatások jellemzőire vonatkozik, a megettévesztő jelleg megállapítása feltételezi-e azt, hogy a védjegy a védjeggyel jelölt áruk vagy szolgáltatások lehetséges jellemzőinek kellően konkrét megjelölését képezi?
- 34 Végül, ha erre a kérdésre igenlő választ kell adni, fel kell tenni a kérdést, hogy különösen a luxusárak területén, ahol a védjegyhez kapcsolódó múlt a védjeggyel ellátott áruk vonzerejének fontos eleme, az a tény, hogy a védjegy a védjegyjogosultnak jelentős múltat, és ezáltal a védjeggyel jelölt áruk gyártására vonatkozó, kipróbált *know-how-t* tulajdonít, a védjeggyel jelölt áruk olyan lehetséges jellemzői kellően konkrét megjelölésének minősül-e, amelyekkel azok nem rendelkeznek.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 35 Így a [rendelkező részben megismételt] kérdések merülnek fel [omissis]
[omissis]

A FENTI INDOKOK ALAPJÁN a Cour [de Cassation] (semmitőszék)

[omissis]

a következő kérdéseket TERJESZTI az Európai Unió Bírósága elé:

1°) Úgy kell-e értelmezni a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK irányelv 3. cikke (1) bekezdésének g) pontját, hogy valamely védjegyben egy kitalált évszám szerepeltetése, amely az áruk előállítójának patinás múltjára, megbízhatóságára és *know-how-jára*, és ennél fogva az említett áruk egyik nem anyagi jellemzőjére vonatkozó valótlan információt közvetít, lehetővé teszi a fogyasztó tényleges megettévesztése vagy e megettévesztés kellően súlyos veszélye fennállásának megállapítását?

2°) Az első kérdésre adandó nemleges válasz esetén úgy kell-e értelmezni ezt a cikket, hogy

a) egy védjegy megettévesztőnek tekinthető, ha fennáll a veszélye annak, hogy a védjeggyel jelölt áruk és szolgáltatások fogyasztója azt hiszi, hogy a védjegy jogosultja ezen áruk előállítása terén több évszázados múltra tekint vissza, ami presztízst sugalló imázst kölcsönöz ezen áruknak, noha nem ez a helyzet?

b) ahhoz, hogy meg lehessen állapítani a fogyasztó tényleges megettévesztésének vagy megettévesztése kellően súlyos veszélyének fennállását, amelytől a védjegy megettévesztő jellegének megállapítása függ, az szükséges, hogy a védjegy az

árjegyzékben szereplő áruk és szolgáltatások lehetséges jellemzőinek kellően konkrét megjelölését képezze ahhoz, hogy az érintett fogyasztó azt hihesse, hogy az áruk és szolgáltatások bizonyos olyan tulajdonságokkal bírnak, amelyekkel valójában nem rendelkeznek?

[omissis]

MUNKADOKUMENTUM